

Titel: Denne Sorte Haand Spørges om det er Nissens i Blaataarn, [...]

Citation: "Denne Sorte Haand Spørges om det er Nissens i Blaataarn, [...]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23*, ?, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_023-shoot-workid2_023_029.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Denne Sorte Haand Spørges om det er Nissens i Blaataarn,

skal

**ellers være aftrykt i et Brædt af et Spøgelse,
Tildragelsen fortælles, men modsiges.**

**Siunges som: All verden tænk dig om, & c. Trykt
i dette Aar.**

2

3

1.

Kom Nisse, viis din Haand, om den er sort som denne,

Prøv om du din i Ild kan taale sort at

brenne;

Men fra det ene Fias og til det andet

gaae,

Jeg da om denne Haand Forklaring

sige maae:

2.

Een efter han var død, han fandt for

godt at spøge,

Han til en Jomfrue kom om Natten at

forsøge

Om hun var bange for et Spøgelse at

see;

Han kom til hendes Seng, men intet

talede.

3.

Hun syntes at han stod i lange hvide

Klæder,

Han taugs gik om, og ud igien af Døren

træder,

Det var ved Midnats Tid imellem Tolv og Et;

Nu paa en Maanets Tid er han ey
mere seet.

4

4.

Dog idelig med Angst hun gik til hendes

Leye,

Hun altid plagdes med den Sag at overveye,

Omsider klagede hun sig for hendes Præst,

Han sagde at det nok vel uden Tvivl

var best

5.

At naar han kom igien, hun skulde til

ham sige.

Hver Aand lov Herren, og derpaa skal

han nok vige;

Han kom, hun sagde det, han svarte:

Jeg gjør saa:

Hun efter den Tid lod ham komme og ham gaae,

6.

Men engang spørg hun ham: Sig mig hvad gaaer du efter? At tale med dig har jeg baade Mod og
Kræfter.

Hør! siger han, sig til min Kone jeg har glemt

At give Fattige den Sum dem var

bestemt.

5

7.

Ney med jer Kone jeg vil ey ha at bestille; Jo Jomfrue, du maae heri føre ud min

Ville,

Min Kone er ei den jeg selv vil tale

med,

Thi hun i Live har gjort mig saa stor

Fortred.

8.

Hun gik til Konen, men blev haanligen

afspiset,

Hun støtte hende nd og haanlig blev afviset.

Om Natten strax derpaa kom Spøgelset igien,

Hør, sagde hun, pak dig, pak dig kun fra mig hen.

9.

Thi hvad har jeg med dig din onde Aand

at gjøre?

Men Spøgelset det nu begyndte sig at

røre,

Hun fik tre fire Dask, saa hun forskrækket blev,

Og dette i en Hast til Præsteskabet

skrev.

6

10.

Det blev da borte, men indfandt sig saa

hos andre,

Saa det i Byen nu begyndte at omvandre,

Man endelig da maae til at besvære

det;

Man sagde: Læg din Haand herhid paa dette Bræt.

11.

Det gjorde saa, og see dets Haand har

Brættet sviat,

Den stod saa sort deri, og derpaa har

man tiet;

Det sagde: See min Haand af Helveds Ild er heed;

Og læser man det er i manges Paasyn

skeed.

12.

Og det er just den Haand der sees saa

sort i Brædtet,

Og den paa Visen man for nogen Tid

har settet;

Det er altsaa forklart hvad det var for en Hand

Det nemlig var eu Hand af saadan en

sort Aand.

7

13.

Men troe derfor ey at saadant er
passeret,
Sligt er opdigtet Tøy og ikkun blot fingeret
I gamle Tider da Lettroenhed var
stor,
I vore Tider man slet intet deraf
troer.

14.

Gid Ammestue-Snak, og Bønderne paa
Landet
Lod fare saadant Fias og snakkede om
andet,
Saa blev vor Ungdom ey indprentet saadant Kram,
Som gjør dem Skade, og vor Tænkemaade Skam.

15.

Kan Legemer vel gaae, de raadne jo i
Jorden?
Har Aander Kiød og Been? Ney det er
mod al Orden.
Du troer Sathan gjør en Afdøds
Skikkelse,
Ney han er fængslet, og staaer fast i
Lænkerne.

8

16. Smaa Geister troer du dog, de hist og
her kan pusle,
Ja mangel gang en Kat, og andet som
kan rusle,
Troer du er Spøgelse, men see det skeer
saa tit,
At ofte Spøgelse gaaer ud paa dit og mit. 17.
Paa Landet nylig man jo faaer den Sag
bekræftet,
Spørg Fangerne, som nu for samme Sag er hæftet.
Hvad Snak løb ude om, før det blev

?, *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23,*

aabenbart,

Da om det kom til om, see saa var

alting klart. 18.

Jeg har den sorte Haand af lærde Skriftter

taget,

Man seer hvor Folk den Tid af Overtroe var plaget.

Den staaer da til Bevis, hvad Tiderne

da var;

Den som sligt troer endnu, er en enfoldig Nar.